

proces ovlivňují. Jako důležité se ukázaly nejen vědecká základna a stupeň rozvoje vztahů mezi vysokou školou a místními podniky, ale také dostupnost rizikového kapitálu. Vědci často přeceňují know-how a podceňují finanční prostředky, které jsou zapotřebí k úspěšnému uvedení myšlenky na trh. Možná i z tohoto důvodu velmi málo výsledků akademického výzkumu končí úspěšnou realizací. K inovacím spíše dochází při práci se stávajícími procesy a produkty.

Co ukazují dlouhodobé zkušenosti ze Spojených států a Velké Británie? Předně to, že především průmysl je hlavním motorem inovací a univerzity hrají pouze okrajovou roli. Existuje shoda v tom, že základ-

ním posláním vysokých škol je práce s talentovanými mladými lidmi a jejich rozvoj. Univerzity slouží jako poskytovatel základních znalostí o vědeckých a technologických zásadách a myšlenkách. Na druhou stranu je nutno vidět, že průmyslový sektor není ve všech směrech soběstačný, a proto musí udržovat úzké kontakty s vysokými školami a ostatními vzdělávacími a výzkumnými institucemi. Mnoho expertů tvrdí, že k úspěšné tvorbě inovací a ke zlepšení technologií dochází spíše tam, kde jsou firmy schopny zaměstnat velký počet vysoce kvalifikovaných absolventů a úzce spolupracovat s místními institucemi terciárního vzdělávání, aniž by se jeden z partnerů snažil vytěžít více než ten druhý.

- av -

KONFERENCE NA PŘÍRODOVĚDECKÉ FAKULTĚ UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy ve spolupráci s Veterinární a farmaceutickou univerzitou v Brně (VFU) a sdružením EUNIS-CZ připravila na 28. dubna 2005 konferenci s názvem Alternativní metody výuky. Konference navázala na sérii několika předcházejících let, kdy byla na Přírodovědecké fakultě pořádána na toto téma odborná setkání. Letošní, v pořadí již 4. konference potvrdila, že došlo k výraznému posunu zájmu o tuto tematiku. V minulých letech bylo na konferenci přihlášeno většinou kolem 50 účastníků a předneseno bylo 20–25 příspěvků. Letos se situace výrazně změnila a organizátoři museli na poslední chvíli zajišťovat prostory pro odpolední paralelní jednací sekci.

Této zatím poslední konferenci se účastnilo 99 registrovaných účastníků a bylo předneseno 34 příspěvků. Účastníci konference obdrželi sborník, který nákladem 120 kusů vydala VFU Brno ISBN 80-7305-511-2, a který obsahuje 39 příspěvků na toto velmi aktuální téma.

Většina přednesených příspěvků prezentovala konkrétní aktivitu, kterou na příslušné vzdělávací in-

stituci, převážně vysoké škole, připravili nebo již realizují v oblasti využití informačních a komunikačních technologií pro podporu výuky. Malá část příspěvků se zabývala teoretickými a obecně pedagogickými otázkami možností a podmínek využití eLearningu ve vzdělávací praxi.

Tato konference potvrdila přetrvávající stav, že vzdělavatelé připraví a realizují určitý vzdělávací produkt, ať už na podporu a doplnění prezenční formy výuky, nebo pro využití v rámci alternativní formy výuky, ale velmi málo pozornosti obrací ke zhodnocení jeho pedagogické efektivity a k získání zpětné vazby od studentů. V řadě případů je pak možné vážně zapochybovat, zda vynaložené úsilí a invence pedagoga, a také množství finančních prostředků do tohoto projektu vložených, bylo a je efektivně využíváno.

V tomto širším pohledu na problematiku využití ICT pro podporu vzdělávacího procesu a s ohledem na možnost přenesení zkušeností do vysokoškolského

prostředí v České republice byl zajímavý příspěvek *Dr. Dariny Tóthové* ze Slovenské zemědělské univerzity v Nitre. Příspěvek věnovala zkušenostem se snahou podpořit sebevzdělávání a získání či rozšíření schopností a konkrétních dovedností pracovníků univerzity v oblasti využívání informačních a komunikačních technologií. Spolu s pracovníky Centra informačních technologií univerzity připravili vzdělávací kurz a s výraznou podporou vedení univerzity jej nabídli pracovníkům školy. Vedení univerzity v roce 2003 rozhodlo, že se toto vzdělávání bude týkat všech pracovníků a rok 2005 byl stanoven ve strategickém plánu Slovenské zemědělské univerzity jako rok, kdy by každý pracovník univerzity měl být počítačově gramotný. Vzdělávání probíhalo v roce 2003 a 2004, kdy se uskutečnilo také testování a byly odevzdány první certifikáty úspěšným absolventům.

Kurz byl připraven jako elektronický a obsahoval cca 80 stran textu spolu s návody, jak řešit technické problémy, které vznikaly průběžně na katedrách např. se zaevidováním počítače do školní sítě, instalace antivirového programu apod. Bylo vypracováno celkem 380 ověřovacích otázek k závěrečné zkoušce, které byly zveřejněny, včetně vzorového řešení u otázek praktických.

Vedení univerzity rozdělilo pracovníky, kteří se měli podrobit zkoušce, do několika skupin:

- administrativní pracovníci (studijní referentky, sekretářky),
- ostatní administrativní pracovníci,
- vědeckovýzkumní pracovníci,
- pedagogové.

Po oznámení rektora o povinnosti absolvovat zkoušku všemi pracovníky univerzity vznikl tlak na výjimky z tohoto rozhodnutí, což mělo za následek, že povinnost absolvovat zkoušku zůstala pouze na

administrativních pracovnících (1. a 2. skupina). Dále musí toto školení úspěšně absolvovat všichni jedinci, kteří se nově hlásí na místa obsazovaná konkurzem, ať už se to týká pozice pedagogické nebo funkční (na místa vedoucích pracovníků).

Výsledkem těchto „úprav“ je, že v současnosti je vyzkoušeno 90 % pracovníků z 1. skupiny, kteří byli úspěšní v 98 %. Většina z nich se vyjádřila, že toto vzdělávání bylo pro ně přínosem a nutnost vykonat zkoušku je přinutila zvýšit si svoje znalosti a dovednosti v oblasti ICT, které využijí nejen při své práci, ale mnohem šířeji v osobním životě. U řady ostatních pracovníků přetrvává stále nedůvěra, hraničící v řadě případů „osočováním“ autorů tohoto vzdělávacího projektu. Jak správně uzavřela autorka příspěvku, bylo by třeba zvýšit motivaci k účasti na tomto vzdělávacím projektu pro splnění požadavku úrovně znalostí práce s ICT. Například veřejným a slavnostním předáváním certifikátů absolventům, finanční odměnou, poděkováním rektora aj.

Na konferenci byla přednesena řada zajímavých příspěvků, se kterými je možné se seznámit ve sborníku, ale také na internetu, protože všechna vystoupení přednášejících byla nahrávána na videozáznam. Tyto záznamy, spolu s příspěvky z předchozích tří konferencí a videonahrávky jednotlivých přednášek jsou k dispozici pro zájemce na webové stránce konference <http://everest.natur.cuni.cz/seminar/2005/index.php>.

Zajímavým prvkem konference byla závěrečná tombola. Sponzoři konference, firmy CAIACOM, Rentel, SMC Networks, NETPROSYS, Gity, AAC a COMPEX data Bohemia, věnovali velmi zajímavé ceny z produktů výpočetní techniky. Organizátoři tak získali významný motivační prvek a většina účastníků konference zůstala až do samého konce jednání.

- lz -